

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE IXe KAMER

A R R E S T

**nr. 227.887 van 26 juni 2014
in de zaak A. 212.113/IX-8348**

In zake: XXXX
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Jo Goethals
kantoor houdend te 8800 Roeselare
Kwadestraat 151 bus 41
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen:

de RIJKSDIENST VOOR SOCIALE ZEKERHEID
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Michel van Dievoet
kantoor houdend te 1000 Brussel
Wolstraat 56
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van de vordering

1. De vordering, ingesteld op 4 april 2014, strekt tot de schorsing van de tenuitvoerlegging van:

- “- de beslissing van het beheerscomité van de Rijksdienst voor Sociale Zekerheid van 31 januari 2014 waarbij XXXX werd ontslagen wegens beroepsongeschiktheid [uit zijn functie van stagedoend attaché];
- de daarmee samenhangende impliciete beslissing tot niet-benoeming.”

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een nota en een administratief dossier ingediend.

Auditeur Melissa Celis heeft een verslag opgesteld.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 23 juni 2014.

Staatsraad Daniël Moons heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Jo Goethals, die verschijnt voor de verzoekende partij en advocaat Filip van Dievoet, die *loco* advocaat Michel van Dievoet verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Auditeur Melissa Celis heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. Middels een nota van 24 oktober 2012 wordt aan verzoeker meegedeeld dat hij wordt toegelaten tot de stage bij de verwerende partij in de hoedanigheid van attaché binnen de vakrichting “Juridische normen en geschillen”. De duur van de stage is bepaald op twaalf maanden. Deze stage vangt aan op 1 november 2012.

3.2. A.V.N., attaché, treedt op als stagebegeleidster van verzoeker. M.P., adviseur, treedt op als opleidingsverantwoordelijke.

3.3. Op 29 januari 2013 gaat met verzoeker een eerste gesprek door na een stageperiode van drie maanden. Daarbij zijn ook de opleidingsverantwoordelijke en zijn stagebegeleidster aanwezig.

In het stageverslag over de eerste driemaandelijke stageperiode (dit is van 1 november 2012 tot en met 31 januari 2013) wordt onder “globale indruk die de kandidaat geeft” aangegeven dat “de stagiair nog niet kan beoordeeld worden”.

Als “verantwoording van de globale indruk” wordt onder “positieve vaststellingen” aangegeven:

- “* heeft een normale omgang met de collega’s, ook van andere directies
- * gaat bedachtzaam (en niet roekeloos) te werk
- * komt raad vragen.”

Onder “punten vatbaar voor verbetering” wordt aangegeven:

“- XXXX komt regelmatig raad vragen, hetgeen een goede zaak is. Deze vragen betreffen zowel praktische zaken (bv. ...) als betreffen het juridisch werk stricto sensu (bv. ...). Bij deze vraagstelling toont hij niet genoeg dat hij eerst lang genoeg over een mogelijke oplossing heeft nagedacht voor het probleem of de vraag waar hij mee worstelt. Op dat vlak moet hij meer zin voor initiatief vertonen, alsook kritischer ten opzichte van zichzelf staan (met name: ‘ik moet en zal het vinden’). Ik moet aan de vragen die hij stelt met andere woorden kunnen merken dat hij nadenkt en probeert een oplossing te vinden.

- In het algemeen moet hij zichzelf bij al het werk dat hij doet meer vragen stellen (zoals: ‘heb ik aan alles gedacht, zijn er hier niet nog meer zaken die moeten gebeuren, zijn de termijnen in mijn agenda genoteerd, wat in verband met de verjaring, heb ik rekening gehouden met de eventueel door ons te formuleren tegenvordering, moet ik niet grondiger juridische opzoeken doen,...’). Op dit ogenblik heeft hij een vrij passieve houding, waarbij hij te veel ervan uit gaat dat alles hem zal geleerd worden, terwijl er van een jurist toch ook een actieve en kritische (tov zichzelf en tov zijn werk!) houding kan verwacht worden.

- Het is duidelijk dat het voor hem nog zeer moeilijk is om de tijdens de studie verworven (theoretische) kennis om te zetten in de praktijk. Hij weet niet goed hoe hij juridische opzoeken moet doen (dit zegt hij overigens ook zelf), en hoe hij in de tools die voor hem beschikbaar zijn (boeken, tijdschriften, internet, ...) het antwoord op een juridische vraag kan zoeken. (Nochtans wordt hij geholpen: ik heb hem bijvoorbeeld uitgelegd hoe men iets op de site van Juridat kan opzoeken). Op dat gebied is er maar één remedie: het gewoon proberen, en doorbijten als het niet onmiddellijk lukt – oefening baart kunst. Daar moet hij absoluut meer tijd en energie in steken, opdat hij als jurist in de toekomst een toegevoegde waarde kan verwerven, en niet gewoon een ‘administratieve tussenpersoon’ wordt tussen de RSZ en zijn advocaten.

- Hij legt de lat voor wat het inhoudelijk gedeelte van zijn werk betreft regelmatig niet hoog genoeg. Een voorbeeld: [...]
[...]

Het is belangrijk dat XXXX de lat voor het juridisch werk op zichzelf zeer hoog legt, en er in alle omstandigheden naar streeft om zo perfect mogelijk werk af te leveren. Op dat vlak is zijn werk zeker nog voor veel verbetering vatbaar. Ook de brieven die hij schrijft naar de advocaten moeten vollediger, nauwkeuriger – hij moet tonen dat hij aan zoveel mogelijk aspecten van het juridisch werk uit zichzelf denkt. (zie in bijlage 4: voorbeeld van ...).

- Op dit ogenblik kan ik nog niet zeggen dat ik al een grote evolutie in zijn werk zie, hoewel er wel enige evolutie te merken is. Er dient mijn inziens rekening te worden gehouden met het feit dat het zijn eerste werkervaring is als jurist (terwijl de meeste juristen in onze directie voorheen reeds andere werkervaringen hadden), zodat vergelijken met anderen moeilijk is. In ieder geval zal de komende maanden duidelijk worden of/in welke mate zijn werk evolueert.”

Als conclusie wordt in dit eerste stageverslag aangegeven dat de stage mag worden voortgezet.

Op respectievelijk 6 februari 2013 en 5 februari 2013 wordt dit stageverslag ondertekend door verzoeker en de adviseur-opleidingsverantwoordelijke.

3.4. Op 12 maart 2013 vindt een tussentijds stagegesprek plaats, waarbij naast verzoeker ook de opleidingsverantwoordelijke en zijn stagebegeleidster aanwezig zijn. Het handelt over de periode van 30 januari 2013 tot en met 12 maart 2013.

Onder “globale indruk die de kandidaat geeft” wordt in het tussentijds stageverslag aangegeven:

“Er zijn punten waar nog aan gewerkt moet worden (zie verder), maar de stagiair heeft toch goede vorderingen gemaakt ten opzichte van het eerste stageverslag.”

Als “verantwoording van de globale indruk” wordt onder “positieve vaststellingen” aangegeven:

- “- de stagiair heeft een goed incasservermogen. Hij krijgt toch heel veel opmerkingen in verband met zijn werkwijze (zaken die anders moeten) en incasseert die goed, en probeert zijn werk dienvolgens aan te passen aan hetgeen gevraagd wordt.
- geleidelijk is te merken dat zijn ontwerpen van brieven, nota's, ... beter worden, en ook dat hij vaker aan alle kleine zaken denkt waaraan hij moet denken. Hij zoekt al vaker iets op.
 - hij toont af en toe toch dat hij vrij betrokken is bij zijn werk. Zo heeft hij een dag recuperatie die gepland was, vrijwillig en spontaan geannuleerd omdat hij op dat ogenblik dringende zaken moest afwerken.
 - de stagiair toont een goed aanpassingsvermogen aan hetgeen gevraagd en geëist wordt.”

Onder “punten vatbaar voor verbetering” wordt aangegeven:

“1.Preciezer taalgebruik hanteren. Soms is het - op juridisch vlak - moeilijk om te begrijpen wat hij bedoelt, indien men zijn teksten leest (zie de enige bijlage). Tijdens een gesprek met XXXX blijkt dan wel dat hij het begrepen heeft, doch dat hetgeen hij bedoelt niet juist uitgedrukt werd.

2.Vermits het streven naar perfectie, naar het ‘de lat zo hoog mogelijk leggen’, bij hem niet altijd ‘natuurlijk’ komt, blijft dit een werkpunt, ook indien hij eventueel vast benoemd zou worden. Het is immers niet de bedoeling dat de stagiair – eens (eventueel) vast benoemd, ‘vervalt’ in de fouten die tijdens de stage – soms met veel moeite – rechtgezet werden.

3.Soms moet er nog gewezen worden op zaken die hij vergeten heeft (in dossiers), op redeneerfouten. Ik raad aan XXXX aan, de blijvende termijn van de stage goed te gebruiken om voor zichzelf zo streng mogelijk te zijn, zodat hij er – voor zichzelf – ook zeker van is, dat hij na afloop van de stage spontaan – in de dossiers – aan alles (maar dan ook alles) zal denken waaraan hij moet denken. Zodat er geen ‘rampen’ gebeuren zodra hij volledig zelfstandig beslissingen zal moeten nemen in de dossiers. Immers, indien er dan ‘rampen’ gebeuren, is hijzelf daarvan het eerste slachtoffer!”.

Als conclusie wordt in dit tussentijds stageverslag aangegeven dat “de heer XXXX goede vorderingen maakt en er wordt gevraagd om te blijven streven naar perfectie” en dat de stage mag worden verder gezet.

Op respectievelijk 15 maart 2013 en 14 maart 2013 wordt dit tussentijds stageverslag ondertekend door verzoeker en de opleidingsverantwoordelijke.

3.5. Op 25 april 2013 gaat met verzoeker een gesprek door over de tweede driemaandelijke stageperiode (dit is van 1 februari 2013 tot en met 30 april 2013).

In het stageverslag daaromtrent wordt onder “globale indruk die de kandidaat geeft” aangegeven “de stagiair zou beter kunnen”.

Als “verantwoording van de globale indruk” wordt onder “positieve vaststellingen” aangegeven:

- “* goede contacten met collega’s
- * af en toe wordt er goed gewerkt (bv. ...) (ander vb. ...).”

Onder “negatieve vaststellingen” wordt aangegeven dat na becijfering verzoeker een 4/10 behaalt in vergelijking met een gewone stagiair na zes maanden. Voorts wordt nog aangegeven:

“1/ Aan de heer XXXX gegeven instructies moeten zeer vaak herhaald worden vooraleer zij opgevolgd worden. De stagiair noteert de gegeven instructies en klasseert de nota’s.

Voorbeelden:

[...]

2/ Autonoom werken en aan al het nodige denken, zo volledig mogelijk zijn, is voor hem op dit ogenblik niet evident, hoewel er benadrukt werd dat dit zeer belangrijk is.

Voorbeeld:

[...]

3/ Hij toont in zijn werk regelmatig dat hij met de minimale inspanning tevreden is.

Voorbeeld:

[...]

XXXX zegt me dat hij wél zijn uiterste best doet, maar dat doet nog meer vragen rijzen: indien deze manier van werken ‘het beste’ is dat geleverd kan worden, kunnen wij daar dan tevreden mee zijn?

4/ De vragen die hij stelt doen vragen rijzen over zijn manier van denken.

Vb.

[...]

5/ Soms blijkt dat er een verwarring is met betrekking tot essentiële juridische begrippen. (nietigheid is geen vernietiging enzoverder). Ik wacht nog op het eerste ogenblik waarop hij me zal verbazen door zijn juridisch inzicht.

Nochtans komt hij juist van de universiteit en zou veel parate kennis moeten hebben. Veel juridische materies zijn voor hem echter onbekend terrein.

Ik stelde voor dat hij geregeld bij het documentatiecentrum rechtspraak/rechtsleer zou opvragen om ‘bij te blijven’, doch volgens hetgeen me werd medegedeeld werd deze tip nog niet opgevolgd. Misschien heeft hij thuis een abonnement op een juridisch tijdschrift? Gelet op het feit dat zijn parate kennis niet zo groot is, is het voortdurend bijscholen een topprioriteit.

Sinds zijn studies (1 j.) heeft de stagiair een stuk van zijn kennis vergeten [...]

6/ Hij vat zijn werk niet ernstig genoeg op en stelt geen prioriteiten.

Voorbeeld:

[...]

7/ Gelet op het feit dat gegeven instructies niet vlot en spontaan opgevolgd worden, de vaak toch zeer oppervlakkige manier van werken, het gehanteerde taalgebruik, het oppervlakkig omgaan met termijnen, het gebrek aan inzet in het werk, de beperkte (getoonde) juridische kennis, en dit alles tijdens de stage dient men zich vragen te stellen over het kwaliteitsniveau dat de heer XXXX zal halen indien hij autonoom dossiers zal moeten beheren.”

Als conclusie wordt in dit stageverslag over de tweede drie-maandelijke stageperiode aangegeven dat de stage mag worden voortgezet. Daarbij wordt aangegeven:

“indien er genoeg positieve evolutie op het einde van T3 genoteerd wordt, dan zou er een mogelijke stageverlenging aangevraagd worden, indien niet dan mogelijke afdanking wegens beroepsongeschiktheid.”

Op 25 april 2013 wordt dit stageverslag ondertekend door verzoeker en de adviseur/opleidingsverantwoordelijke.

3.6. Op 28 mei 2013 gaat een tussentijds stagegesprek door over de periode van 25 april 2013 tot en met 27 mei 2013.

Onder “globale indruk die de kandidaat geeft” wordt in dit tussentijds stageverslag aangegeven:

“De kandidaat spant zich op dit moment meer in en houdt meer rekening met de geformuleerde opmerkingen. Men blijft echter zoeken naar zin voor initiatief en aan de parate kennis op het juridische vlak moet nog veel geschaafd worden.”

Als “verantwoording van de globale indruk” wordt onder “positieve vaststellingen” aangegeven:

“Op dit ogenblik zijn de voor nazicht overhandigde teksten (zowel in het kader van studievragen als in het kader van SP-dossiers) beter verzorgd.

Dit zowel op het vlak van het taalgebruik als op het inhoudelijke vlak en ook qua voorstelling (vorm).”

Onder “punten vatbaar voor verbetering” wordt aangegeven:

- “- Het streven naar een zo hoog mogelijke kwaliteit van het werk moet een konstante worden, en mag niet louter kaderen in het streven van de heer XXXX om – uiteindelijk – toch een vaste benoeming te bekomen. Men blijft in de hier besproken periode immers zoeken naar de toegevoegde waarde (zowel qua juridische kennis als qua zin voor initiatief) van de heer XXXX. Op geen enkel ogenblik heeft hij me kunnen verbazen met juridische kennis of met een originele benadering van een probleem (zin voor initiatief). Integendeel voelt men toch weinig ambitie – hij doet op dit ogenblik het nodige maar ook niet meer dan dat.
- Gelet op het feit dat zijn parate kennis op het juridisch vlak zeer beperkt is, hetgeen zeer vaak blijkt uit hetgeen de heer XXXX zegt, moet hij voortdurend zijn juridische kennis bijschaven, onder andere door veel te lezen, maar ook door bijvoorbeeld opzoeken te verrichten in het kader van zijn werk.”

Voorts wordt in het tussentijds stageverslag nog opgemerkt dat verzoeker met betrekking tot zijn stagewerk “nog niet echt veel voor heeft gedaan, alleen lezen”.

Op 28 mei 2013 wordt dit tussentijds stageverslag ondertekend door verzoeker en de opleidingsverantwoordelijke.

3.7. Op 20 juni 2013 gaat opnieuw een tussentijds stagegesprek door over de periode van 28 mei 2013 tot en met 20 juni 2013.

Onder “globale indruk die de kandidaat geeft” wordt in dit tussentijds stageverslag aangegeven:

“Over deze periode valt – behoudens enkele uitzonderingen – weinig goeds te zeggen. Het overgrote gedeelte van het werk van de heer XXXX evolueert niet in positieve zin. Nu ongeveer 2/3de van de normale stageperiode voorbij is, zou zijn werk van een hoger niveau moeten zijn.

Ik stel me ernstige vragen met betrekking tot zijn capaciteit om het werk te begrijpen, de capaciteit om correcte deducties te maken, het taalgebruik en de ingesteldheid van XXXX.

Op basis van zijn werk kan ik op dit ogenblik niet zeggen dat hij intelligent genoeg is om deze job aan te kunnen, noch dat hij de vereiste zin voor exactheid en nauwkeurigheid heeft dewelke van een jurist verwacht mag worden.”

Als “verantwoording van de globale indruk” wordt onder “positieve vaststellingen” aangegeven:

“-Sporadisch (doch te weinig voorkomend) levert hij goed werk.
Voorbeelden [...].”

Onder “punten vatbaar voor verbetering” wordt aangegeven:

“- Instructies opvolgen:

Indien hem instructies worden gegeven zegt de heer XXXX steeds dat hij ze begrepen heeft en ze ook zal opvolgen, maar in de praktijk dien ik herhaaldelijk vast te stellen dat instructies niet opgevolgd worden.

Voorbeelden:

[...]

Hetgeen bovendien zeer ergerlijk is, is het feit dat indien zijn aandacht gevestigd wordt op het niet naleven van instructies, hij dit durft betwisten en/of er steeds één of andere uitleg (excuus) voor heeft.

- Uitleg begrijpen/correcte deducties maken:

Hetgeen zeer verontrustend is, is dat ik herhaaldelijk (dagelijks) vaststel dat hij – voor een universitair – zeer traag van begrip is (er is geen elegante manier om dit te formuleren) en hij ook verkeerde deducties maakt. Vaak heeft men de indruk dat andere collega's – ook collega's van een niveau B of C – sneller iets begrijpen dan de heer XXXX.

Dit doet ernstige vragen rijzen over het niveau dat hij in zijn werk zal halen indien hij niet meer opgevolgd wordt.

Voorbeeld:

[...]

- Taalgebruik/de vorm waarin documenten worden opgesteld/nauwkeurigheid:

Dit is soms echt beneden alle peil, veel slechter dan hetgeen men van een universitair (en zelfs van een goede humaniorastudent) mag verwachten. De heer XXXX kan zaken niet correct verwoorden, terwijl dit een absolute vereiste is voor een jurist, daar deze constant met taal moet werken.

Voorbeeld:

[...].”

De adviseur/opleidingsverantwoordelijke merkt het volgende op:

“De duidelijke uitdaging van T2 (nl. op het einde van de T3, indien positieve evolutie dan aanvraag van stageverlenging of indien niet dan mogelijke aanvraag van ontslag wegens beroepsongeschiktheid) blijft gelden. De stagiair zijn goede wil is niet in vraag gesteld.

Stagewerk: nog geen verbeterde titel/inhoudstafel.”

In zijn opmerkingen op dit tussentijds stageverslag wijst verzoeker op het feit dat het gaat om zijn eerste werkervaring, dat de samenwerking met zijn stagebegeleidster de laatste tijd niet meer optimaal verloopt en dat slechts sinds begin juni een begeleidster bij de opmaak van zijn stagewerk werd aangeduid.

Op 26 juni 2013 ondertekent verzoeker dan het tussentijds stageverslag.

3.8. In het stageverslag over de derde driemaandelijkse stageperiode (dit is van 1 mei 2013 tot en met 31 juli 2013) wordt onder “globale indruk die de kandidaat geeft” aangegeven: “de stagiair laat een negatieve indruk na”.

Als “verantwoording van de globale indruk” wordt onder “positieve vaststellingen” aangegeven:

“- Sporadisch werd er goed werk geleverd, en wordt er met de geformuleerde opmerkingen rekening gehouden.

Voorbeelden:

[...].’

Onder “negatieve vaststellingen” wordt aangegeven:

“- De meerderheid van het afgeleverde werk haalt niet het vereiste minimale kwaliteitsniveau ([A.V.N.] hanteert hierbij de norm van 6/10).

Hierbij valt het vooral op dat het eigenlijke denkwerk vermeden wordt. Van een jurist wordt een juridische analyse verwacht, maar daar wordt te vaak zelfs geen deftige poging toe ondernomen. Indien hij daartoe een goede poging zou doen, maar zijn redenering fouten zou bevatten, zouden wij al heel blij zijn, en zijn redenering desgevallend kunnen corrigeren. Indien er echter geen echte poging wordt ondernomen om het eigenlijke denkwerk te doen, valt er niets te verbeteren, en kan betrokkene ook niet evolueren in zijn werk.

Voorbeelden:

[...]

Conclusie:

De wijze waarop de heer XXXX tijdens deze periode gewerkt heeft toont aan dat hij niet de inspanning levert om:

1. eerst en vooral de feiten op een rijtje te zetten en logisch te ordenen (orde en zorg ontbreekt vaak)
2. vervolgens het nodige denkwerk te verrichten, en tenslotte
3. het recht (wetgeving, rechtspraak, rechtsleer, ...) op deze feiten toe te passen.

Bovendien laat de opbouw van zijn teksten nog te vaak te wensen over, en werkt hij vaak zeer slordig. Tenslotte heeft hij in zijn werk niet veel zin voor initiatief.

In tegenstelling tot de studie (opleiding als jurist), tijdens dewelke een cursus met logische opbouw voorgeschoteld wordt, dewelke men vervolgens moet begrijpen en memoriseren, vereist het juridisch werk in de praktijk volledig andere kwaliteiten. Men dient immers te vertrekken van de feiten en er vervolgens zelf het recht op toepassen (dus de omgekeerde werkwijze).

Dit vereist zin voor initiatief, en vergt vooral een zeer grote intellectuele inspanning. Er werd van bij het begin van de opleiding door mw. [V.N.] voortdurend gehamerd op het feit dat de heer XXXX absoluut deze intellectuele inspanning diende te doen en ze niet mocht ontwijken, en er werd hem ook herhaaldelijk medegedeeld dat dit na verloop van tijd ‘gemakkelijker’ zou worden, daar men noodgedwongen meer en meer basisinformatie vergaart, en bepaalde juridische automatismen verwerft.

Vooraf in de beginperiode als jurist is dit soms zeer vermoeiend en zwaar, maar men heeft constant de indruk dat de heer XXXX deze intellectuele inspanning zo veel mogelijk wil vermijden. Hij verwacht dat iemand anders het eigenlijke denkwerk voor hem doet, met name diegene die zijn teksten nakijkt.

Wij kunnen een foutieve redenering wel ‘sturen’ maar de heer XXXX dient minstens een ‘begin van redenering’ te maken opdat wij ze zouden kunnen sturen. Dit begin van eigenlijke juridische redenering ontbreekt veel te vaak.

Aan wat het gebrek aan intellectuele inspanning te wijten is (gebrek aan zin voor initiatief, gebrek aan juridische feeling, andere?) is onmogelijk te zeggen. Aan de intensiteit van de aangeboden opleiding en geleverde steun (nu door 2 personen ...) zal het in ieder geval niet liggen. Men kan zich daarbij overigens de vraag stellen of het wel bedrijfseconomisch te verantwoorden valt dat (noodgedwongen) diverse personen nodig zijn om één persoon op te leiden en bij te staan.”

Wat de aangeboden opleiding en geleverde steun betreft, wordt in bijlage 1 bij dit stageverslag vermeld dat verzoeker voldoende werd begeleid en opgeleid. Andere stagiairs-juristen bij de verwerende partij zijn er immers aan de hand van een gelijkaardige begeleiding/opleiding wel in geslaagd zich te integreren. Van een afgestudeerd jurist kan trouwens ook een bepaald niveau van zelfstandigheid verwacht worden. Aan verzoeker kon dan ook onmogelijk een nog uitgebreidere opleiding aangeboden worden en kon evenmin een objectievere en eerlijkere beoordeling geboden worden. Indien hij er desondanks niet in slaagt om werk af te leveren dat de kwaliteitstoets van 6/10 doorstaat, ligt dat aan niemand anders dan aan hemzelf.

In het stageverslag zelf wordt ook nog vermeld dat de stagiair beseft dat de functie hem niet volledig interesseert en dat hij meer afwisseling en persoonlijke contacten in zijn job verwacht.

Op de vraag of er vanaf nu met een mogelijke afdanking of verlenging van de stage rekening dient te worden gehouden wordt bevestigend geantwoord. Op de vraag of er kans bestaat dat de stage in gunstige zin evolueert wordt geantwoord dat de stagiair herhaaldelijke signalen heeft gekregen en niet evolueerde. De vraag tot slot of er een andere aanwijzing binnen het departement moet overwogen worden wordt ontkennend beantwoord.

Als conclusie wordt in dit stageverslag over de derde driemaandelijke stageperiode aangegeven dat de stagiair wegens beroepsongeschiktheid zou moeten worden afgedankt.

Op respectievelijk 7 augustus 2013 en 6 augustus 2013 wordt dit stageverslag ondertekend door verzoeker en de adviseur/opleidingsverantwoordelijke.

3.9. In het stageverslag over de vierde driemaandelijke stageperiode (dit is van 1 augustus 2013 tot en met 31 oktober 2013) wordt onder “globale

indruk die de kandidaat geeft” aangegeven: “de stagiair laat een negatieve indruk na”.

Als “verantwoording van de globale indruk” wordt onder “positieve vaststellingen” aangegeven:

“* Eenvoudig werk (zonder denkwerk) lukt wel.

* Sedert aanvang stage is het Nederlands taalgebruik en de zinsstructuur van zijn afgeleverde werkstukken er op vooruitgegaan. Dit wordt ook bevestigd door [F.P.], die een deel van zijn werk verbeterde.

* Routine (herhaling van problemen van vorige dossiers) lukt wel.”

Onder “negatieve vaststellingen” wordt aangegeven:

“1. Niet naleven van termijnen/absoluut onvoldoende werkkraft en onvoldoende nuttige besteding van zijn tijd (ondanks voldoende uren fysieke aanwezigheid op het werk):

- ondanks het verstrijken van de opgelegde termijn en het voortdurend aandringen van mw. [L.] (die het stagewerk opvolgde), werd het stagewerk door XXXX nog steeds niet afgewerkt [...]. Hij heeft ongeveer 10 pagina's geschreven, niet meer. Sedert 9.9.2013 is daar bovendien geen enkele pagina meer bijgekomen. Nochtans heeft hij tijdens de werkuren volop de gelegenheid gehad om er aan te werken, en verleende [...] hem zelfs bijkomende administratieve ondersteuning (copies maken).

- ook de studievraag die XXXX gekregen heeft over hetzelfde onderwerp als zijn stagewerk [...] werd niet tijdig afgewerkt – deze diende tegen 18.9.13 afgewerkt te worden (hij kreeg hiervoor 3 maanden de tijd) en is nog steeds niet afgewerkt – er is dus reeds meer dan een maand vertraging. Nochtans wachten andere interne diensten op zijn antwoord.

-nochtans werd XXXX zeker niet overbelast tijdens zijn stage! In tegenstelling tot een aanzienlijk aantal juristen die hun stage aanvingen bij onze directie, werd hem bij aankomst geen hele kast met dossiers toevertrouwd, maar werden hem op datum van heden (dus over de periode van een volledig jaar!) slechts toevertrouwd:

-SP-dossiers: 22

-studievragen: 14

-Cassatie-dossiers: 2.

[...]

(Gemiddelde jurist[en] heeft +/- 100/150 dossiers in beheer.)

Dit is zeer klein aantal dossiers, zelfs uitzonderlijk weinig voor onze directie. Hij had dus alle tijd en gelegenheid om zowel zijn stagewerk als de studievraag over hetzelfde onderwerp af te werken.

- ook in de SP-dossiers slaagt hij er niet altijd in om de normale termijnen te respecteren. [...]

2. Afwezigheid van motivatie – hij geeft gemakkelijk op en zet niet door:
- Na het vorige stageverslag was het duidelijk dat XXXX absoluut niet meer gemotiveerd was – hij vroeg me zelfs ‘of hij nog nieuwe dossiers moest krijgen, vermits ik toch kon begrijpen dat hij nu niet meer zo gemotiveerd was?’.

Ik heb hem dan ook schriftelijk moeten aanmanen om zich te blijven inzetten voor de hem toevertrouwde dossiers zolang hij voor de RSZ werkt [...].

- In een andere mail heb ik zijn aandacht moeten vestigen op het feit dat hij zelf de verplichting heeft om de hem toevertrouwde dossiers binnen een redelijke termijn en met de nodige beroepsernst te behandelen [...].

- Op 9.8.2013 werd een nieuw dossier[s] [...] aan XXXX toevertrouwd. Op 13.8.2013 deelde XXXX mij mede ‘dat hij niet wist wat hij moest doen’ in dat dossier (maw: het opgeven voor men er aan begonnen is) – ik heb dit dossier dan maar overgenomen en zelf behandeld.

3. Het werk dat hij wel correct aflevert betreft eenvoudig werk (zonder veel denkwerk/of werk dat in ieder geval lijkt op vorig werk dat hij reeds verricht heeft – routine dus) – zodra hij moet nadenken en écht juridisch werk moet verrichten (problemen moet oplossen), werkt hij onzorgvuldig/onnauwkeurig/en past hij het recht vaak verkeerd op de feiten toe.

Hij blijft alles doen om aan het eigenlijke denkwerk te ontsnappen.

Illustraties:

[...]

4. Tenslotte is er nog steeds een gebrek aan initiatief en een gebrek aan zelfstandig denken, waardoor hij vaak opgeeft vooraleer het probleem opgelost is – hij verwacht dat iemand anders het in zijn plaats doet.

Conclusie: indien XXXX vast benoemd zou worden, bestaat minstens het gevaar dat hij een gebrek aan inzet zal tonen, een gebrek aan doorzettingsvermogen, en niet in staat zal zijn om nieuwe juridische problemen (die hij nog niet voorheen behandelde) met een goed resultaat en voldoende nauwkeurig op te lossen. Ik vraag me tenslotte ook af of hij wel zelfstandig genoeg kan werken om autonoom te functioneren zonder dat er in de dossiers rampen gebeuren.”

Als conclusie wordt in dit stageverslag over de vierde driemaandelijke stageperiode aangegeven dat de stagiair wegens beroepsongeschiktheid zou moeten worden afgedankt.

Verzoeker formuleert nog een aantal algemene opmerkingen met betrekking tot het verloop van de stage, alsook een aantal inhoudelijke opmerkingen met betrekking tot de evaluatie van deze vierde driemaandelijke periode.

Op respectievelijk 5 november 2013 en 28 oktober 2013 wordt dit stageverslag over de vierde driemaandelijkse stageperiode ondertekend door verzoeker en de adviseur/opleidingsverantwoordelijke.

3.10. Met een aangetekend schrijven van 19 september 2013 wordt verzoeker ervan in kennis gesteld dat zijn stage als attaché bij de verwerende partij zal onderzocht worden op de zitting van de interparastatale stagecommissie, en dit op 1 oktober 2013. Hij wordt er op gewezen dat hij kan vragen om te worden gehoord.

Met een aangetekend schrijven van dezelfde datum wordt ook de administrateur-generaal van de verwerende partij in kennis gesteld van deze zitting van de interparastatale stagecommissie. Hem wordt gevraagd om de stagebegeleidster van verzoeker in kennis te stellen van deze zitting waarop zij aanwezig dient te zijn en haar een afschrift van dit schrijven te overhandigen. Voorts wordt hem gevraagd tevens aan de adviseur/opleidingsverantwoordelijke een afschrift van dit schrijven te overhandigen.

Met een aangetekend schrijven van 7 november 2013 vraagt de adviseur/opleidingsverantwoordelijke aan de voorzitter van de interparastatale stagecommissie om alsnog de stagecommissie te willen uitnodigen om over een voorstel tot afdanking wegens beroepsongeschiktheid van verzoeker te adviseren.

Met een aangetekend schrijven van 21 november 2013 wordt verzoeker er opnieuw van in kennis gesteld dat zijn stage als attaché bij de verwerende partij zal onderzocht worden op de zitting van de interparastatale stagecommissie, ditmaal op 5 december 2013. Hij wordt er op gewezen dat hij kan vragen om te worden gehoord.

Met een aangetekend schrijven van dezelfde datum wordt ook de administrateur-generaal van de verwerende partij in kennis gesteld van deze zitting van de interparastatale stagecommissie. Hem wordt gevraagd om de stagebege-

leidster van verzoeker in kennis te stellen van deze zitting waarop zij aanwezig dient te zijn en haar een afschrift van dit schrijven te overhandigen. Voorts wordt hem gevraagd tevens aan de adviseur/opleidingsverantwoordelijke een afschrift van dit schrijven te overhandigen.

3.11. Tijdens de zitting van de interparastatale stagecommissie van 5 december 2013 worden eerst verzoekers stagebegeleidster en de directeur-generaal van de algemene directie waar verzoeker is tewerkgesteld gehoord en vervolgens ook verzoeker en diens raadsman. Nadat voornoemde de zitting hebben verlaten, wordt de zaak besproken en wordt bij geheime stemming de vraag tot afdanking behandeld. Omwille van gelijkheid van stemmen (vier voor en vier tegen), geeft de stem van de voorzitter de doorslag. Aangezien zij akkoord heeft gestemd, wordt het voorstel aanvaard. Het door de interparastatale stagecommissie uitgebrachte advies luidt:

“De Commissie gaat akkoord met het formele voorstel tot afdanking wegens beroepsongeschiktheid. Men besluit dat de stagiair niet over de nodige capaciteiten beschikt om de functie uit te oefenen en dat het niveau van zijn werk als onvoldoende beschouwd wordt. Men oordeelt dat [het] geen zin heeft om de stage te verlengen, omdat men geen ruimte ziet voor verbetering. Men ziet ook geen mogelijkheid om hem in een andere dienst in te zetten.”

Met een aangetekend schrijven van 18 december 2013 worden de notulen van deze zitting van de interparastatale stagecommissie aan de administrateur-generaal van de verwerende partij ter kennis gebracht.

3.12. Tijdens de vergadering van 31 januari 2014 beslist het beheerscomité van de verwerende partij om de stage van verzoeker te beëindigen en hem wegens beroepsongeschiktheid te ontslaan mits een opzegtermijn van drie maanden. Met een aangetekend schrijven met ontvangstbewijs van 31 januari 2013 wordt vervolgens aan verzoeker meegedeeld:

“Het spijt me u te moeten meedelen dat het Beheerscomité van de Rijksdienst voor Sociale Zekerheid, in zijn zitting van 31 januari 2014, het gemotiveerde advies van de bovengenoemde stagecommissie van 5 december 2013 tot de zijne heeft gemaakt, zijnde dat de stagiair niet over de nodige capaciteiten

beschikt om de functie uit te oefenen en dat het niveau van zijn werk als onvoldoende beschouwd wordt.

Het Beheerscomité heeft beslist u uit uw functie van stagedoend attaché wegens beroepsongeschiktheid te ontslaan met een niet-gepresteerde opzeggingstermijn van drie maanden die aanvangt op 1 februari 2014 en eindigt op 30 april 2014.

De Administratie zal alle nodige sociale maatregelen nemen opdat, in toepassing van dezelfde statutaire bepalingen, u uw recht op werkloosheidsuitkeringen zal kunnen laten gelden na afloop van opzegtermijn.”

3.13. Dit is de thans bestreden beslissing.

IV. Schorsingsvoorwaarden

4. Krachtens artikel 17, § 1, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State kan de schorsing van de tenuitvoerlegging slechts worden bevolen onder de dubbele voorwaarde dat de zaak te spoedeisend is voor een behandeling ervan in een beroep tot nietigverklaring en indien minstens één ernstig middel wordt aangevoerd dat de nietigverklaring van de akte of het reglement *prima facie* kan verantwoorden.

V. Spoedeisendheid

Uiteenzetting door verzoeker

5. Verzoeker zet in zijn verzoekschrift het volgende uiteen betreffende het moeilijk te herstellen ernstig nadeel:

“1. Ex art. 17, § 2 R.v.St. wet kan slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging besloten worden onder de dubbele voorwaarde dat naast het aanvoeren van ernstige middelen, ook het moeilijk te herstellen ernstig nadeel wordt aangetoond.

2. Het hoeft geen betoog dat de beslissing die de beslissing verzoeker ernstig benadeelt. Dit nadeel is moeilijk te herstellen door een annulatie, althans voor zover een schorsing en/of annulatie van de beslissing kan leiden tot een herbeslissing waarbij verzoeker dan wel benoemd dan wel een verlenging van zijn stage kan krijgen, confer wat onder de middelen is uiteengezet.

Het is evident dat de carrière van verzoeker door het bestreden besluit ernstig wordt gefnuikt. Wanneer de doorlooptijd van een annulatieprocedure

moet gerespecteerd worden, dan betekent dit dat verzoeker onderwijl ervaring mist. Bovendien, wil hij nog een herstel in natura bekomen, kan hij geen andere verbintenissen bij andere werkgevers aangaan. Dit zou betekenen dat hij werkloos moet toezien dat er een annulatie-arrest komt.

Dit maakt een moeilijk te herstellen, ernstig nadeel uit die niet louter van pecunia [pecuniaire] of van morele aard is. De ervaring die verzoeker ondertussen mist, en de mentale problematiek die daarmee gepaard gaat met name de stress en onzekerheid, maakt dat deze wachttijd het moeilijk te herstellen ernstig nadeel met zich meebrengt.

4. Dit alles maakt dus een moeilijk te herstellen ernstig nadeel uit.”

Beoordeling

6. De Raad van State stelt vast dat de uiteenzetting van verzoeker betreffende het moeilijk te herstellen ernstig nadeel geen enkel element bevat dat tot de spoedeisendheid van de vordering tot schorsing doet besluiten. De doorlooptijd van een annulatieprocedure is in de regel tot een minimum beperkt, nu de afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State haar historische achterstand heeft ingehaald.

Bijgevolg kan de annulatieprocedure *in casu* eventueel soelaas brengen en toont verzoeker niet aan dat hij inmiddels niet kan uitzien naar ander werk dat beter aansluit bij zijn profiel. Bijgevolg kan verzoeker het resultaat afwachten van een annulatieprocedure en beantwoordt de schorsingsprocedure niet aan het vereiste van de spoedeisendheid, nu verzoeker bovendien nalaat specifieke gegevens aan te brengen die *in concreto* aantonen dat de zaak spoedeisend is.

7. Er is niet voldaan aan ten minste één van de voorwaarden gesteld in artikel 17, § 1, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State die cumulatief vervuld moeten zijn wil een vordering tot schorsing worden toegewezen.

BESLISSING

De Raad van State verwerpt de vordering.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 26 juni 2014, door de Raad van State, IXe kamer, samengesteld uit:

Daniël Moons,	staatsraad, wnd. kamervoorzitter,
bijgestaan door	
Johan Pas,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Johan Pas

Daniël Moons